

Posudek diplomové práce

Angelo Beolco, řečený Ru(z)zante,

kterou předložila Bc. Tereza Plocková.

Ústav románských studií FFUK, leden 2017

Bc. Tereza Plocková předložila práci na zajímavé a v českém prostředí málo známé téma, divadelní tvorbu Angela Beolca. Jak naznačuje již název samotné práce, „Angelo Beolco, řečený Ru(z)zante“, jde o zevrubné popsání autorova díla i jeho života.

V úvodní kapitole diplomantka stručně a výstižně představila Ruzantův život, jeho rodinné zázemí, věnuje se i formování jeho osobnosti (mylnou informaci o správě autorových pozemků na s. 11 považujeme za pouhé přehlédnutí). Ukotvení Ruzantovy tvorby však není představeno pouze tímto pohledem, autorka do své práce vhodně zařadila i kapitolu týkající se žánru komedie a jejího vývoje, a zaměřuje se převážně na 16. století. Italské drama tohoto období, pohybující se mezi žánrem *commedia erudita* až k více známé a studované *commedia dell'arte* je spletitý a dodnes ne zcela podrobně popsáný. Ruzantovo postavení v rámci italského dramatu je specifické a zajišťuje jakési spojení mezi těmito tendencemi. Popsat divadlo a jeho žánry a vlivy v Itálii v období Cinquecenta je rozhodně nelehký úkol a není možné jej vyčerpávajícím způsobem postihnout na několika málo stranách. Oceňujeme, že se autorka o tento sysifovský úkol pokusila a alespoň ve stručnosti italské divadlo 16. století představila. Takto složitá problematika by si však zasloužila hlubší studium relevantní zahraniční odborné literatury a pevnější uchopení tématu. Místy tato kapitola působí matoucím dojmem (např. s. 22 – vulgárnost a obscenita se mohla objevit, není ale jedním z hlavních prvků žánru *commedia erudita*). Podobně problematická je naznačená linka *commedia erudita* – *commedia dell'arte*. Za problematické považuji také označení Ruzantových her za „venkovské, lidové komedie“, které není blíže specifikováno.

Jádrem práce je pak analýza tří nejznámějších Ruzantových divadelních her, tj. *La Pastoral*, *Il Reduce* a *Bilora*. V každém oddílu je nejen představeno samotné dílo (rozebírané pasáže jsou doloženy obsáhlými citacemi z her a doplněné precizními překlady), je zde také stručně

charakterizovaná i daná komedie. Na základě solidního rozboru autorka stanovuje hlavní prvky, které jsou pro danou hru relevantní.

Diplomantka se žánru divadelní komedie věnovala již v bakalářské práci, kde podala rozbor komedií Pietra Aretina. Ruzantovo dílo je pro práci diplomovou tedy jasnou a vhodnou volbou, která umožnila hlubší náhled do problematiky dramatu tohoto období. Ruzante není lehkou volbou nejen pro nepříliš velkou probádanost moderními literárními historiky, ale především z jazykového hlediska. Velmi složitý jazyk plný dialektu však autorku nevyvedl z míry ani při obtížných překladech úryvků z jednotlivých her.

Zajímavé by bylo rozvedení a případná analýza smíchové kultury, jak ji popsal M. M. Bachtin, jejíž vliv autorka zmiňuje, ale dále nerozvíjí. V Ruzantově díle by zajisté bylo možné najít množství prvků nejen karnevalové kultury jako takové, ale i groteskního materialismu, se kterým se v italské literatuře nesetkáváme v tak hojném množství. Podobně by bylo možné hledat i různá komická *topoi*, která autorka pouze izolovaně cituje (*vituperium*, protest proti otci aj.). V diplomové práci je třeba vyzdvihnout jak precizní překlady, kvalitní bibliografii týkající se Ruzanta samotného (především práci se svazkem kompletních Ruzantových her vydaných péčí A. Zorziho v nakladatelství Einaudi v roce 1967, dodnes nepřekonaným dílem, které se týká Ruzantových her) a vhodně rozvrženou koncepci celé práce, tak zájem, se kterým autorka zmapovala další část italského dramatu, tentokrát tu méně známou, ale možná že právě o to zajímavější.

Diplomovou práci hodnotím známkou velmi dobře.